COURRIER D'AMSTERDAM.

N°. 313.

JEUDI, le 7 Novembre 1811.

INTÉRIEUR.

AMSTERDAM, *le* 6 *Novembre.*

[AR]TICLE suivante, n'ayant pu être inséré dans tous [les] exemplaires du Courrier d'hier, nous la repétons

[Par] décret du 25 octobre 1811, S. M. I. et R. a daigné [nommer] membres de la légion d'honneur, messieurs:

[Van] *den Houte*, maître-des-requêtes chargé des ponts et [chaussé]es;

[Voute,] maître-des-requêtes chargé de la direction du trésor;

[Scho]*lten*, président du tribunal de première instance d'Am[sterda]m;

[Vers]*chuur*, sous-prefet de Hoorn;

[Rend]*orp*, commandant de la garde-d'honneur d'Amsterdam;

[Bro]*wer*, adjoint du maire d'Amsterdam;

[Vere]*ul*, adjoint du maire d'Amsterdam;

[Twe]*nt de Rosembourg*; ancien-ministre du waterstaat;

[Bra]*unsberg*, vice-président de la chambre de commerce;

[Bla]*nken*, inspecteur-général des ponts et chaussées, et

[Gou]*driaan*, inspecteur-général des ponts et chaussées.

[Mons]ieur le comte *de Celles*, maître-des-requêtes, chevalier [de la] légion d'honneur, préfet du département du Zuiderzée, [nommé] par son excellence monseigneur le grand chancelier de [la légi]on d'honneur, ministre-d'état, etc., conformément aux [ordres] de S. M. I. et R. pour la remise des brevets de cheva[lier d]e la légion d'honneur et des onze aigles d'argent, a [rempli] cette honorable commission aujourd'hui à l'hôtel de [la pré]fecture où la distribution des décorations des marques [éclat]antes de la bienveillance de S. M. L'EMPEREUR ET ROI [a été] faite.

[Le] défaut d'espace ne nous a pas permis d'insérer dans le [numé]ro d'hier (*à la suite de la pièce que nous insérons au[jourd']hui tant soit peu rectifiée*,) le modèle des congés que [l'Ang]leterre délivre aux militaires du continent qu'elle ré[forme] de son service, et que l'on a eu la complaisance de [nous] communiquer. Nous nous empressons de le donner [aujour]d'hui. *Le vrai peut quelquefois n'être pas vraisem[blable]*; et il ne faut rien moins qu'un acte de cette authen[ticité] pour mettre dans tout son jour l'économie, la récon[naissance] et l'humanité qui distinguent le gouvernement bri[tanni]que.

[De]puis le mois de mai 1811, le gouvernement britannique a [imag]iné en faveur des soldats de son armée de terre devenus [invali]ables, par suite de leurs infirmités et de leurs blessures, [de s]ervir d'avantage, un mode de pension et de retraite qui, [s'il n]e fait pas honneur à son humanité, fait du moins l'éloge [de s]on économie et lui procure l'avantage incontestable de [retar]der de trois ou quatre jours la chûte de son système [finan]cier.

[Le]s militaires, ayant vingt et trente ans de service, cou[verts] de blessures, ayant appartenu à des provinces placées [sous] la domination de l'Angleterre avant la révolution qui a [chan]gé le système continental, ou par des circonstances quel[conq]ues, s'étant trouvés engagés au service de la Grande-Bre[tagne], sont jugés hors d'état de supporter plus longtems les [fati]gues de la guerre, et rayés des contrôles.

[En] France, tout soldat réformé de cette manière est reçu [à l'h]ôtel des invalides, ou s'il aime mieux se retirer dans sa [fami]lle, est admis à y toucher une solde de retraite suffisante [pour] assurer honorablement son existence.

[So]uvent encore, d'utiles emplois sont confiés à ces vieux [servi]teurs, s'ils sont jugés capables de les remplir. Il n'y a [pas] d'administration qui n'en fournisse de nombreux exem[ples.]

[M]ais ces calculs étroits et méthodiques d'un père de famille [distr]ibuant avec sagesse entre ses enfans le produit de ses [écon]omies, ne peuvent pas convenir à la magnificence et au [faste] du gouvernement britannique. Riche de tous les trésors [de l']Inde, c'est avec une portion de ces richesses même qu'il [prét]end assurer l'indépendance et la fortune de quiconque a [vers]é son sang pour les lui conquérir; il le faut affranchir [de] la nécessité de recourir aux bienfaits et à la protection [du] prince sous la domination duquel il va rentrer; il faut [au] besoin s'en faire pour l'avenir un partisan sécret; aucun [sacr]ifice ne doit coûter: ainsi le conseillent la politique et [l'or]gueil du cabinet de Londres.

[T]*rente-six francs* une fois payés sont donnés à chacun de [ces] vieux militaires; *trente-six francs* vont leur tenir lieu de [pat]rie, de famille et d'état, leur assurer pour la vieillesse un [abr]i contre la souffrance et la misère, et leur servir même [d'in]demnité pour les dangers auxquels on les expose en glis[san]t dans leurs bagages, quand toute fois les capitaines qui [les] transportent ne les leur volent pas, des libelles qu'un [gou]vernement fort et généreux veut bien se contenter de mé-

COURRIER VAN AMSTERDAM.

N°. 313.

DONDERDAG, den 7 November 1811.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM, *den* 6 *November.*

HET volgend artikel niet in alle de afdrukken van den Courier van gister hebbende kunnen geplaatst worden, herhalen wij hetzelve alhier.

Bij decreet van den 25sten october heeft Z. K. en K. M. tot leden van het legioen van eer benoemd de heeren:

Van den Houte, rekwestmeester, belast met de bruggen en wegen;

Voute, rekwestmeester, belast met de directie van de schatkist;

Scholten, president van de regtbank ter eerster instantie te Amsterdam;

Verschuur, sous-prefekt te Hoorn;

Rendorp, kommandant van de garde-d'honneur te Amsterdam;

Brouwer, adjoint van den maire te Amsterdam;

Vereul, adjoint van den maire te Amsterdam;

Twent van Rosenburg, bevorens minister van den waterstaat;

Braunsberg, vice-president van de kamer van koophandel;

Blanken, inspecteur-generaal van bruggen en wegen, en

Goudriaan, inspecteur-generaal van bruggen en wegen.

De heer graaf *de Celles*, rekwestmeester, ridder van het legioen van eer, prefekt van het departement van de Zuiderzee, als ingevolge de bevelen van Z. K. en K. M. door Z. Exc. den groot-kanselier van het legioen van eer, minister van staat, benoemd tot de overgave der brevetten van ridder van het legioen van eer en van de elf zilveren adelaars, heeft zich heden aan het hôtel der prefektuur, alwaar de uitdeeling dezer schitterende blijken van de welwillendheid van Z. M. DEN KEIZER EN KONING zijn uitgedeeld, van deze vereerende taak gekweten.

Gebrek aan plaats heeft ons niet toegestaan, in het vorig nommer (*achter het stuk, waarvan wij heden eene eenigzins verbeterde lezing plaatsen*,) het model van de paspoorten mede te deelen, welke Engeland aan de militairen van het vaste land afgeeft, die het uit deszelfs dienst bedankt, en het welk men de vriendelijkheid gehad heeft, ons mede te deelen. Wij haasten ons, hetzelve heden te plaatsen. *De waarheid komt somtijds zelf onwaarschijnlijk voor;* en er wordt niets minder, dan een stuk van deze echtheid vereischt, om de bezuiniging, de erkentenis en de menschheid, welke het britsch gouvernement kenmerken, in al derzelver daglicht te stellen.

Sints de maand mei 1811 heeft het britsch gouvernement, ten voordeele der soldaten van hun leger te land, die, ten gevolge hunner gebreken en wonden niet langer kunnen dienen, eene wijze uitgevonden, om hen op pensioen en retraite te stellen, welke, zoo zij de menschlievendheid al geen eer aandoet, ten minsten den lof van deszelfs spaarzaamheid vermeldt, en aan hetzelve het onwedersprekelijk voordeel verschaft, om een dag drie of vier den val van deszelfs finantieel stelsel te vertragen.

Militairen, die twintig en dertig jaren gediend hebben, met wonden overdekt, en geboren zijn in provintien, die voor de omwending, welke het systema van het vaste land heeft veranderd, onder de heerschappij van Engeland stonden, of door eenige andere omstandigheden in dienst van Groot-Brittannie geraakt zijn, worden buiten staat geoordeeld, om langer de vermoeijenissen van den oorlog uit te staan en van de naam-rollen geschrapt.

In Frankrijk wordt ieder soldaat, die op deze wijze op reforme wordt gesteld, in het hôtel der invaliden opgenomen, of, indien hij liever verkiest, zich in den boezem zijner bloedverwanten te begeven, wordt hem aldaar eene soldij van retraite toegestaan, toereikend, om hem een eervol bestaan te verschaffen.

Dikmaals zelfs worden er nuttige ambten aan die oude dienaren gegeven, indien zij bekwaam geoordeeld worden, om dezelve te bekleeden. Er is geen een der takken van bestuur, dat daarvan geene talrijke voorbeelden oplevert.

Maar deze beperkte en methodieke berekeningen van een' huisvader, die de voortbrengselen zijner spaarzaamheid met wijsheid tusschen zijne kinderen verdeelt, kunnen de pracht en weelde van het britsch bestuur niet betamen. Alle de schatten van Indie rijk zijnde, wil het, met een gedeelte dier rijkdommen zelve, de onafhankelijkheid van staat verzekeren van een' ieder, welke zijn bloed heeft gestort, om die voor hetzelve te veroveren; men moet een zoodanig persoon buiten de noodzakelijkheid stellen, om tot de weldaden en de bescherming van den vorst, onder wiens bestuur hij wederkeert, zijne toevlugt te nemen; men moet er zelfs, des noods, zich een' geheimen medestander voor de toekomst van maken: geene opoffering moet verzuimd worden; dit raden de staatkunde en de hoogmoed van het londensche kabinet.

Zes-en-dertig francs, hun eenmaal uitbetaald, worden die oude militairen geschonken; *zes-en-dertig francs* zullen hun de plaats van vaderland, van geslacht en van bestaan vergoeden, hen in hunnen ouderdom tegen gebrek en ellende beveiligen, en hun zelfs tot schadeloosstelling verstrekken voor het gevaar, waarin men hen stelt, door libellen in hunne bagage te steken, welker invoer, indien de kapitein, die hen overbrengt, hun deze bagage niet ontsteelt, alhoewel door een sterk en edelmoedig gouvernement veracht, bij ieder ander gouvernement der geheele wereld

priser, mais pour l'introduction desquels, dans tout autre pays du monde, on serait infailliblement traité comme espion.

Avec *trente six francs* et couverts de lambeaux de vieux uniformes rouges, qu'ils vont traîner sur toutes les routes du continent européen pour attester la noblesse du gouvernement qu'ils ont servi, ces malheureux sont apportés par centaines à Heligoland. Delà, quand le tems est sûr, et qu'il est bien certain qu'aucun détachement français ne se trouve dans les îles qui bordent l'ancienne Ost-Frise, de hardis capitaines viennent les déposer nuitamment sur les plages désertes de Langeroog et de Baltrum. Là, souvent quelques-uns se noyent au moment même du débarquement, tant on apporte de peur et de précipitation à l'effectuer; plusieurs autres, malades ou incapables de marcher, périssent au milieu des sables dont il leur faut traverser plusieurs lieues; le reste, mourant de faim, est bientôt recueilli par les postes militaires, par la police ou par la douane, heureux de devoir la vie aux précautions que daigne prendre, pour assurer leur existence, le gouvernement contre lequel ils ont longtems combattu.

Il est bien entendu que ce ne sont point les nationaux Anglais qui sont traités avec cette barbarie, et, qu'ainsi que le gouvernement brittannique n'expose au fort d'une bataille, que les troupes étrangères qu'il tient à sa solde, c'est encore aux soldats étrangers qu'il réserve le privilège d'être reformés de la sorte lorsqu'ils ne lui sont plus bons à rien. Hanovriens, Westfaliens, Prussiens, Suisses, Hongrois, Polonais et Russes, tous sont traités de la même manière. Avec *trente-six francs* on s'acquitte envers tous, quels que soient leur âge, et leurs blessures. Huit-cents déclarations reçues par une commission que S. M. a nommée pour statuer sur le sort de ces malheureux, le confirment, et l'état nominatif de ces prisonniers, qui nous a été communiqué et que nous donnerons successivement, en indiquant le lieu qu'ils ont choisi pour leur retraite, ne pourra laisser à cet égard de doute dans aucun esprit.

Tandis que de telles scènes ont lieu sur les côtes de l'Ems-Oriental, des courtiers de Harwich, de Gravesend et de Londres, empressés de seconder les vues généreuses de leur gouvernement, en exécutent en petit, mais d'une manière aussi productive, de non moins cruelles sur les côtes de la mer du Nord situées entre les Bouches de la Meuse et le Texel. Ces misérables cherchant partout des passagers qui veuillent revenir sur le continent, et se faisant fort d'avoir les moyens de les y introduire, malgré les mesures prises pour empêcher les communications, abusent indignement de leur crédulité et les engagent à des prix énormes.

On les entasse sur des bateaux pêcheurs; on les amène à quelques lieues de la côte de Hollande; ce n'est que là qu'on leur fait connaître le péril de l'entreprise et le danger certain qu'ils courent d'être arrêtés, s'ils ne prennent point toutes les précautions qui vont leur être préscrites: dans cette cruelle position que ne feraient ils pas? On leur ordonne, au milieu de la nuit, souvent à une demi-lieue de la côte, de descendre de la barque et de gagner le rivage, dans l'eau jusqu'aux épaules. S'ils n'obéissent point de bonne grâce, la force est employée pour les y contraindre. Quelquefois, c'est sur le sommet d'un banc de sable que ces malheureux sont jetés à la mer basse, dès qu'elle remonte, leur perte est inévitable; s'il existe un gué, il leur est impossible de le suivre dans les ténèbres, et ils se perdent encore; le cinquième de ces passagers tout au plus arrive communément au rivage, et bénit les agens de l'autorité qui, chargés de prohiber les communications illicites, viennent s'emparer d'eux en exécutant leurs ordres. Placés presque toujours dans une situation telle qu'ils ne peuvent pas se charger de leur bagage, ils sont obligés de le laisser sur la barque même qui les apporte, ou s'ils le réclament, la confusion qui règne au moment où on les précipite pêle mêle hors du bateau, donne mille moyens de le leur dérober.

Les bureaux de la direction générale de la police à Amsterdam sont pleins de renseignemens qui confirment ces faits: ce matin encore, elle a reçu de Zandvoort la nouvelle que cinq cadavres de passagers venaient d'être rejetés sur le sable par la mer, tandis qu'un seul d'entr'eux avait gagné le rivage, presque mort de fatigue; la même chose est arrivée plusieurs fois pendant la semaine dernière. Depuis quelques tems, le plus grand nombre de ces victimes se compose de marins Oldenbourgeois qui cherchent à regagner leur patrie: on ne négligera aucun moyen de recueillir relativement à eux tous les renseignemens qu'il sera possible de se procurer, et de les publier.

TRADUCTION.

Nous *Georges III*, par la grâce de Dieu, Roi de la Grande-Bretagne, etc., etc., etc.;

Attendu que le nommé *Jacob Peisac*, né à Osterwitz en Pologne, âgé de 31 ans, sans profession, catholique de religion, a servi dans le 60e régiment, 6e bataillon, en Angleterre pendant 7 ans, s'est conduit en bon soldat dans le régiment, s'est même distingué dans chaque bataille et a fait son devoir en brave, lui avons accordé en conséquence de ses services la somme d'*une livre huit escaliers sterling*, avec la permission de retourner dans ses foyers.

ten gevolge zoude hebben, dat de brenger ongetwi[jfeld als spion]
zou behandeld worden.

Met *zes-en-dertig francs* en met lappen van [oude uni-]form-rokken bedekt, die zij langs alle de wegen [van het vaste] land van Europa rond slepen, om de pracht [van het gou-]vernement, dat zij gediend hebben, ten toon te spre[iden, worden] deze ongelukkigen bij honderden op Helgoland aan wa[l gebragt;] daar neemt men zijnen tijd waar, en als men wel [verzekerd is] dat er zich geen fransch detachement op de eilan[den bevindt,] die het gewezen Oost-Vriesland bezomen, komen [stoutmoedige] kapiteins hen bij nacht op het dorre strand van [Langeroog en] van Baltrum aan wal brengen. Dikmaals verdrink[en er eenigen] op het oogenblik zelve van hunne ontscheping; zo[o veel] haasting en vrees hebben er bij het bewerkstelli[gen derzelve] plaats; verscheiden anderen, ziek of buiten staat [om te] kunnen gaan, sterven te midden van het zand, dat [zij verschei-]den uren ver moeten overtrekken; het overschot [wordt, bijna] haast, stervende van den honger, door de militaire [posten, door] de politie of door de douane gevonden; gelukkig no[g het leven] verschuldigd te zijn, aan de voorzorgen, die ter ver[zekering van] hun bestaan genomen worden door een gouvernement [tegen het] welk zij zoo langen tijd gestreden hebben.

Hier moet men wel opmerken, dat het geenszins [de En-]gelschen zijn, die men op die barbaarsche wijze be[handelt, en] dat, zoo wel als het engelsche gouvernement in het [gevaar van] eenen veldslag, geene andere blootstelt, dan de vreem[de troepen,] die het in soldij heeft, het even zoo voor die vreem[de soldaten] is, dat het de voorregten bewaart, om op die wijze [afgedankt] gesteld te worden, wanneer deze aan hetzelve tot niets [meer nut] zijn. Hanoveranen, Westfalingers, Pruissen, Zwi[tsers, Hon-]garen, Polen en Russen, allen worden op dezelfde [wijze behan-]deld. Met *zes-en-dertig francs* betaalt men een' [ieder hunner] af, welk ook hunne ouderdom zij en welke ook hunne [wonden we-]zen mogen. Acht-honderd verklaringen, die door een[e commissie] zijn aangenomen, die Z. M. benoemd heeft, om [over het lot dezer] ellendigen te beslissen, bevestigen zulks; de lijst der [namen van] deze gevangenen, die men ons ter hand gesteld heeft [en welke wij] achtervolgelijk zullen mededeelen, de plaats aanwijze[nde, welke] zij tot hune schuilplaats hebben verkozen, zal in n[iemands ge-]moed deswegens eenigen twijfel kunnen overlaten.

Terwijl zoodanige tooneelen op de kusten des depar[tements] de Ooster-Eems voorvallen, oefenen er de makelaars va[n Harwich,] Gravesend en Londen, zich beijverende, om de [edelmoedige] oogmerken hunner regering te ondersteunen, in het [klein, doch] in ruime mate, en niet minder wreedaardige uit, op [de kusten] van de Noordzee, tusschen de Monden van de Maa[s en Texel.] Deze ellendigen, allerwege passagiers zoekende, [die naar het] vaste land willen terugkeeren, en zich sterk makende, [de] middelen hebben, om dezelve aldaar, in weerwil de[r genomen] maatregelen, om de gemeenschap te beletten, aan wal [te zetten,] maken op eene onwaardige wijze van derzelver ligtg[eloovigheid] misbruik en sluiten tot zeer hooge prijzen koop met [hen.]

Men pakt hen op visschersvaartuigen in, men br[engt hen] eenige mijlen afstands van de hollandsche kust; eerst da[ar maakt men] hen het gevaarlijke der onderneming en het zeker gev[aar, dat zij] loopen, van aangehouden te worden, kennen, indien z[ij niet al] de hun voor te schrijven voorzorgen nemen. Wat zo[uden zij in] dezen wreeden toestand niet al doen? Men gelast hun [in het mid-]den nacht, dikwerf op een half uur afstands van de ku[st, uit het] vaartuig te stappen, en, tot hunne schouders in het [water, het] strand te bereiken. Gehoorzamen zij niet goedschiks, d[an worden] zij daartoe met geweld genoodzaakt. Soms is het, bij l[aag water,] op eene zandbank, dat men deze ongelukkigen werpt [; zoo dra de] zee weder opkomt, is hun ondergang onvermijdelijk; [bestaat er] eene waadbare plaats is, dan is het hun onmogelijk, [dezelve in de] duisternis te volgen, en zij raken daarenboven het spo[or bijster; ten] ten hoogsten komt het vijfde deel dezer passagiers op [het strand] aan, en zegent de beambten van de magt, die, belast [met de on-]geoorloofde gemeenschap te weeren, ter voldoening [aan hunne] bevelen, zich van hen meester maakt. Schier altijd in [zoo-]danigen toestand geplaatst, dat zij zich met derzel[ver bagaadje] niet kunnen beladen, zijn zij verpligt, dezelve aan boord [der vaar-]tuigen te laten, welke hen overvoeren, of, zoo zij die [terug vorde-]ren, verschaft de verwarring, die, op het oogen[blik, dat] men hen door elkander uit de schuit werpt, heerscht, [duizend] middelen, om hun die te ontrooven.

De bureaux van de algemeene directie van politie te A[msterdam] zijn vol van onderrigtingen, die deze daadzaken bevestig[en; van] morgen nog heeft de directie van Zandvoort de tijding o[ntvangen,] dat vijf lijken van passagiers door de zee op strand [geworpen] waren; terwijl een eenige hunner het land had berei[kt, half] dood van vermoeidheid; hetzelfde heeft onderscheide[ne malen] plaats gehad gedurende de ll. week. Sedert eenigen tij[d bestaat] het grootst gedeelte dezer ongelukkige slagtoffers uit Ol[denburg-]sche zeelieden, die weder in hun vaderland trachten t[e komen;] men zal geen middel verzuimen, om ten hunnen opzigte [alle de] onderrigtingen te verzamelen, die men zal kunnen inwi[nnen, en] dezelve openbaar bekend maken.

TRANSLAAT.

Wij *George III*, door Gods genade, Koning van Gro[ot-Brit-]tannie, enz., enz.

Aangezien de persoon van *Jacob Peisac*, geboortig [te Oster-]witz, in Polen, oud 31 jaren, zonder beroep, van den k[atholijken] godsdienst, gediend heeft in het 60ste regement, 6de ba[taillon,] in Engeland, gedurende den tijd van 7 jaren, zich als [een goed] soldaat in dat regement heeft gedragen, zich zelfs in elk[en veld-]slag heeft onderscheiden en als een dapper man zijn' pli[gt heeft] vervuld, dierhalve hebben wij hem ten gevolge zijner [diensten] toegestaan eene som van *een pond en acht schellingen* [sterling,] met verlof, om naar zijne haardstede terug te keeren.

Le récommandons de plus à tous gouvernemens militaires autorités civiles dans nos états, et invitons tous les gouvernemens étrangers à le laisser passer librement et à lui prêter secours, si besoin est. En foi de quoi ce congé est signé et enregistré dans notre chancellerie générale de l'inspection des troupes à notre service.

Donné à Dimmington, le 30 août 1811.

(*et est signé*,) L. Mosheim,
Colonel-commandant.

Pour copie conforme à l'original déposé dans les bureaux de la direction.

Amsterdam, le 5 novembre 1811.

Le directeur-géneral de la police en Hollande,
Devilliers-Duterrage.

Nous trouvons dans le journal des Bouches de la Meuse l'article suivant, relativement à ce qui s'est passé à la Haye à l'occasion de la notification du décret qui déclare la Haye bonne ville :

La Haye, le 4 novembre.

Aujourd'hui à midi M. l'auditeur au conseil-d'état, préfet du département des-Bouches de la Meuse, accompagné de M. le secrétaire-général, de M. le sous-préfet et de l'escorte de gendarmerie déterminé par le décret impérial du 24 messidor an 12, s'est rendu à l'hôtel de ville où se trouvaient réunis M. le maire de la Haye, MM. les adjoints et MM. les membres du conseil municipal.

M. le préfet leur adressant la parole a dit:

Messieurs,

„ Nous avons vu s'accomplir, enfin, le plus ardent de nos vœux, nous avons joui de la présence de nos Souverains bien-aimés. Avec quel enthousiasme nos coeurs volaient au devant d'eux; avec quel empressement nous contemplions les traits augustes d'un Monarque sans-cesse occupé du bonheur de ses nombreux sujets, d'un héros non moins admirable dans les soins pénibles de l'administration et du gouvernement que dans les nobles travaux de la guerre; avec quelle touchante émulation, toutes les classes de citoyens se disputaient l'honneur de lui donner des témoignages les plus éclatans de leur amour! Napoléon le Grand en a paru touché, et pour perpétuer, d'une manière plus solennelle le souvenir de sa bienveillance, il daigne élever la ville de la Haye au rang des bonnes villes de son Empire. Je vais avoir l'honneur de vous donner lecture d'un décret, monument éternel de la bonté du prince et objet constant de notre vive reconnaissance.

(*Voir ce décret à l'article Paris, ci-dissous.*)

„ Cédons, messieurs, aux sentimens qui nous animent, cédons aux transports qui nous maîtrisent, et ne cessons de répéter les cris de *vive* l'Empereur, *vive* Napoléon-le-grand et le bien-aimé!"

M. le maire a répondu en ces termes :

Monsieur le Préfet!

„ C'est avec une vive satisfaction que nous recevons la nouvelle agréable que S. M. a daigné ériger cette commune au nombre des bonnes villes de son vaste Empire, nous sommes infiniment sensibles à cette nouvelle preuve de la bienveillance de notre auguste Souverain, et vous remercions bien sincérement, monsieur, de la part que vous prenez à cet heureux événement, veuillez, je vous prie, être auprès de S. M. l'organe de notre reconnaissance sans bornes pour ce nouveau bienfait, et accordez-moi en mon particulier à cette occasion qui me procurera sans doute des rélations encore plus directes avec vous monsieur, la continuation de cette bienveillance, et de ces marques de confiance dont vous m'avez honnoré jusqu'à ce jour.

„ Et vous, messieurs les adjoints, que ce nouveau titre vous encourage à m'assister toujours avec la même activité, et le même zèle dans nos travaux communs, dans une administration qui assurément nous laisse entrevoir encore bien des peines et de sollicitudes, et puisse le conseil-municipal dont cette première séance est illustrée par une si haute faveur de notre bien-aimé Monarque, et que je félicite de commencer ses fonctions sous d'aussi heureux auspices, nous seconder par ses délibérations à ramener l'ordre dans les finances, cette branche si essentielle de toute administration, et contribuer par là à applanir des difficultés sans cesse rénaissantes.

„ Et vous M. le sous-préfet de cet arrondissement, agréez, je vous prie, mes sinceres remercimens pour la manière obligeante dont vous en avez toujours agi envers nous, et quoique nos rélations par le nouvel ordre des choses seront infiniment restraintes, je me flatte cependant que vous voudrez bien toujours nous accorder vôtre estime, ainsi que votre bienveillance à la bonne ville de la Haye."

M. le maire a fait ensuite annoncer au public cette intéressante nouvelle par une proclamation qui a été couverte par des nombreux applaudissemens et des cris de joie qui prouvent jusqu'à quel point les bons habitans de la Haye sont touchés des bienfaits de notre auguste Souverain.

Zwolle, *le* 31 *Octobre.*

S. M. I. et R., précédée par S. Exc. le ministre de l'intérieur, M. *de Montalivet*, qui arriva ici le 28 de bon matin, et accompagnée du prince de Neufchâtel et des maréchaux ducs de Conegliano, de Treviso et de Reggio, du maréchal *de Moncey*, et de plusieurs généraux et officiers, après être descendue lundi au soir, à cinq heures, à la maison de

Bevelen hem vooris aan allen militaire gouvernements en burgerlijke magten binnen onze staten, en noodigen alle vreemde gouvernementen uit, hem vrijelijk te laten passeren, mitsgaders hem alle hulp, is het nood, te verleenen. Des ten oorkonde is dit afscheids-paspoort gegeven en geregistreerd ter onze algemeene kanselarij van de inspectie der troepen in onzen dienst.

Gegeven te Dimmington, den 30sten augustus 1811.

(*en is geteekend*,) L. Mosheim,
Kolonel-kommandant.

Voor eensluidend afschrift met het oorspronkelijke, ten bureele der directie berustende,

Amsterdam, den 5den november 1811.

De directeur-generaal der politie in Holland,
Devilliers-Duterrage.

Wij vinden in het dagblad van het departement der Monden van de Maas, het volgende, betrekkelijk hetgeen, bij gelegenheid van het ter kennis brengen van het decreet, waarbij de stad den Haag tot eene goede stad verklaard wordt, aldaar gebeurd is :

Den Haag, den 4 november.

Heden ten twaalf uren heeft zich mijnheer de auditeur bij den staatsraad, prefekt van het departement der Monden van de Maas, verzeld van den heer secretaris-generaal, van den heer onder-prefekt, en van het eskorte, bij keizerlijk decreet van den 24 messidor 12de jaar bepaald, naar het raadhuis dezer stad begeven, waar zich vereenigd vonden de heer maire van den Haag, de heeren adjuncten en de heeren leden van den municipalen raad.

Mijnheer de prefekt het woord tot hen rigtende, heeft gezegd :

Mijne heeren!

„ Wij hebben eindelijk den vurigsten onzer wenschen vervuld gezien; wij hebben de tegenwoordigheid van onze welbeminde Souvereinen genoten. O, met welke geestdrift snelden onze harten hen te gemoet! met welke vervoering beschouwden wij de doorluchtige trekken van een Monarch, die onophoudelijk bezig is voor het geluk zijner talrijke onderdanen, van een held, niet minder roemruchtig door zijne lastige zorgen voor het bestuur des Rijks als door zijne edele krijgsbedrijven! Op welke treffende wijze zag men alle de klassen der ingezetenen elkander de eer betwisten, om Hem de schitterendste bewijzen van hunne liefde te geven! Napoleon de Groote scheen er aangedaan over te zijn, en heeft zich verwaardigd, om, ter plegtige vereeuwiging van het aandenken aan zijne hooge welwillendheid, de stad den Haag tot den rang der goede steden van zijn Rijk te verheffen. Ik neem de vrijheid, u een decreet mede te deelen, dat een eeuwig gedenkteeken der goedheid van onzen vorst en een bestendig voorwerp onzer levendige erkentenis wezen zal.

(*Men zie dit decreet, art. Parys, hier onder.*)

„ Geven wij ons over, mijne heeren; aan de gevoelens, die ons bezielen, aan de vreugde, die ons overheert, en houden wij niet op de kreten te herhalen van *leve* de Keizer! *leve* Napoleon de Groote en de Welbeminde!"

De heer maire heeft in dezer voegen geantwoord:

Mijnheer de prefekt,

„ Het is met de levendigste voldoening, dat wij de aangename tijding ontvangen, dat het Z. M. behaagd heeft, deze gemeente onder het getal der goede steden van zijn uitgebreid Rijk te rangschikken: wij zijn oneindig gevoelig voor dit nieuw bewijs der welwillendheid van onzen doorluchtige Souverein, en wij betuigen u, mijnheer, onze opregte erkentenis voor het deel, dat gij aan deze gelukkige gebeurtenis neemt: wil, bid ik u, bij Z. M. het werktuig zijn van onze grenslooze dankbaarheid voor deze nieuwe weldaad, en verleen mij in het bijzonder bij deze gelegenheid, die mij ongetwijfeld in nog nadere betrekking met u, mijnheer, brengen zal, bij voortduring, die genegenheid en die blijken van vertrouwen, met welke gij mij tot heden toe vereerd hebt."

„ En, gij, mijne heeren de adjuncten, dat deze nieuwe titel u aanmoedige, om mij steeds met dezelfde werkdadigheid en ijver in onze gemeenen arbeid, in een bestuur, dat ons zeker nog vele moeiten en zorgen aanbiedt, te hulp te komen, en dat de municipale raad, waar van deze eerste zitting schittert door eene zoo hooge gunst van onzen welbeminden Souverein, en dien ik geluk wensche, deszelfs ambtsverrigtingen onder zulk een gelukkig voorteeken te aanvaarden, ons door hare beraadslagingen ondersteune, ten einde dus in de finantie, die hoogstnoodige tak van alle bewind, de orde te doen terugkeeren, en daardoor mede te werken, om telkens nieuw geboren wordende zwarigheden uit den weg te ruimen."

„ En gij, mijnheer de onder-prefekt van dit arrondissement, neem, bid ik u, onze opregte dankbetuigingen aan voor de verpligtende wijze, op welke gij steeds omtrent ons verkeert, en hoewel onze betrekkingen, door den nieuwen staat der zaken, oneindig meer bepaald zijn, vlei ik mij echter, dat gij ons steeds uwe achting wel zult willen vergunnen, zoo als ook uwe genegenheid aan de goede stad den Haag."

De maire heeft vervolgens van deze gewigtige tijding aan het publiek kennis gegeven door eene afkondiging, welke ontvangen werd onder de talrijke toejuichingen en onder een vreugde-geroep, dat bewees, in welke mate de goede inwoners van den Haag door de weldaden van onzen doorluchtigen Souverein getroffen zijn.

Zwolle, *den* 31 *October.*

Na Hoogstdezelfs blijde inkomst binnen onze muren, op II. maandag avond, (zijnde Z. M. voorafgegaan geworden door Z. E. den minister van binnenlandsche zaken, den heer *de Montalivet*, die des morgens vroeg alhier was aangekomen, en verzeld door Z. H. de prins van Neufchâtel, en de maarschalken hertogen van Conegliano, Treviso en Reggio, den maarschalk *Moncey*, verscheiden generaals en andere opper-officieren,) behaagde het Z. M. nog

madame douarière de *Plettenberg*, dame de *Windesheim*, où S. M. était descendue, elle daigna d'accorder audience le soir du même jour aux fonctionnaires et aux autorités tant militaires, civiles qu'ecclésiastiques.

Mardi au matin à huit heures S. M. visita plusieurs endroits de la ville et les remparts, et fit ensuite passer la revue aux 2me, 37me, et 125me régimens d'infanterie et le 25me de chasseurs à cheval, (arrivés ici dimanche passé) dans un pré près de la Camperpoort. A cette occasion S. M. avança plusieurs militaires aux places de lieutenans et de sous-lieutenans, etc. Après ces manœuvres elle retourna à la ville. Après avoir pris quelques rafraichissemens, S. M. quitta notre ville, à environ une heure de l'après-midi, en prenant la route de Deventer.

Les acclamations réiterées de *vive* L'EMPEREUR! *vive* NAPOLÉON LE GRAND! exprimaient nos marques d'attachement au plus grand des héros. Pendant tout le jour, comme la veille, la réjouissance publique éclata, et particulièrement le soir par une illumination générale. Les maisons ornées de guirlandes et autres décorations offraient un tableau ravissant.

(*Extrait de la gazette du département des Bouches-de-l'Issel.*)

PARIS, *le* 2 *Novembre.*

DÉCRETS IMPÉRIAUX.

A ROTTERDAM, le 26 octobre 1811.

NAPOLÉON, EMPEREUR DES FRANÇAIS, ROI D'ITALIE, PROTECTEUR DE LA CONFÉDÉRATION DU RHIN, MÉDIATEUR DE LA CONFÉDÉRATION SUISSE, etc., etc., etc.;

Nous avons décrété et décrétons ce qui suit:

Art. 1er. La ville de la Haye est élevée au rang de bonne ville dont les maires ont droit d'assister à notre couronnement.

2. Nos ministres sont chargés de l'exécution du présent décret qui sera inséré au bulletin des lois.

(*signé*,) NAPOLÉON.

Par L'EMPEREUR,

Le ministre secrétaire-d'état,

(*signé*,) Le comte DARU.

(*Moniteur.*)

EXTÉRIEUR.

SUISSE.

BERNE, *le* 22 *Octobre.*

Par un décret impérial du 9 septembre, les militaires suisses ayant servi en Hollande, qui sont pensionnés, et dont le nombre s'élève à 110, ont été portés sur la liste des militaires français, et ils recevront leur paie dès le 1er janvier 1811.

(*Gazette de France.*)

dienzelfden avond, ten huize van mevrouwe de douairière *Plettenberg*, vrouwe *van Windesheim*, alwaar Hoogstdezelve zijnen intrek genomen had, aan de militaire, burgerlijke en geestelijke personen en magten, gehoor te verleenen.

Dingsdag morgen, ten 8 uren, reed Z. M. door verscheidene voorname straten der stad, en bezigtigde te gelijker tijd een gedeelte der wallen, begaf zich vervolgens naar eene weide, even buiten de Kamperpoort der stad, alwaar Hoogstdezelve de revue deed over de 2de, 37 en 125ste regimenten infanterie en het 25ste regiment jagers te paard, (alle welke troepen alhier zondag aangekomen), bij welke gelegenheid het Z. M. behaagde, verscheidene promotien van officieren en onder-officieren te doen. Na het afloopen van de manoeuvres en de revue dezer troepen, keerde Z. M. tegen den middag naar de stad terug. Na dat Z. M. eenige ververschingen genomen had, vertrok Hoogstdezelve omstreeks een uur nadenmiddag van hier, den weg naar Deventer nemende. De levendigste en telkens herhaalde uitroepingen van *leve de Keizer! leve* NAPOLEON DE GROOTE, waren de dankbare uitdrukkingen van de inwoners dezer stad jegens den grootste der Monarchen en den grootsten Held. De algemeene vreugde werd nog den geheelen dag na het vertrek van Z. M. aan den dag gelegd, als ook den avond even als den vorigen, door algemeene illuminatie der huizen, met guirlandes en andere versierselen voorzien, die aan den eene schoone vertooning op.

(*Uittreksel uit de courant van de Monden van den IJssel.*)

PARYS, *den* 2 *November.*

KEIZERLIJKE DECRETEN.

ROTTERDAM, den 26 october 1811.

NAPOLEON, KEIZER DER FRANSCHEN, KONING VAN ITALIE, BESCHERMER VAN HET RIJNVERBOND, BEMIDDELAAR VAN HET ZWITSERSCH BONDGENOOTSCHAP, enz., enz., enz.;

Wij hebben gedecreteerd en decreteren:

Art. 1. De stad den Haag is verheven tot den rang van goede stad, waarvan de maires regt hebben, om onze krooning bij te wonen.

2. Onze ministers zijn belast met de uitvoering van tegenwoordig decreet, dat in het bulletin der wetten zal geplaatst worden.

(*geteekend*,) NAPOLEON.

Van wege den KEIZER,

De minister secretaris van staat,

(*geteekend*,) De graaf DARU.

(*Moniteur.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ZWITSERLAND.

BERN, *den* 22 *October.*

Bij een keizerlijk decreet van den 9den september zijn de Zwitsersche gepensionneerde militairen, in Holland gediend hebbende, en wier aantal 110 bedraagt, op de lijst der fransche militairen gebragt; zullende dienvolgens, van den 1sten januarij 1811, hun pensioen ontvangen.

(*Gazette de France.*)

DIRECTIE VAN HET GROOTBOEK DER PUBLIEKE SCHULD VAN HOLLAND.

De rekwestmeester, directeur van het grootboek der publieke schuld van Holland, gelet hebbende op den inhoud van het 11de artikel der wet van den 27sten januarij 1809, mitsgaders op de agio van het bankgeld, zoo als dezelve op den eersten beursdag dezer maand bekend stond, brengt, bij deze, ter kennisse van alle houders van obligatien, genegotieerd in bankgeld, door de voormalige Oost-Indische compagnie, en vallende in de termen der 24ste oproeping, dat dezelve in het grootboek zullen worden ingeschreven in courant-geld, met bijvoeging eener agio van $2\frac{13}{16}$ pCt., en dat deze obligatien te dien einde zullen moeten worden aangeboden, bij separate declaratoiren, waarin zal behooren te worden uitgedrukt, niet alleen het montant van het bankgeld, maar ook dat van het courant geld, berekend op den voorenstaande voet.

Amsterdam, den 2den november 1811. *De rekwestmeester-directeur voorn.*, C. C. SIX.

Van wege den rekwestmeester, directeur van het grootboek der publieke schuld van Holland, wordt bij deze geadverteerd, ten einde een ieder zich voor schade zal kunnen wachten, dat door denzelve zijn afgegeven geworden dertien stuks declaratoiren, om te strekken in plaatse der navolgende effekten, alle gedomicilieerd ten kantore-generaal te Middelburg, als:

1°. Eene obligatie ten laste het voormalig gewest Zeeland, groot in kapitaal twee-duizend-twee-honderd-twaalf guldens en tien stuivers, 65e ligting, n°. 968, staande ten name van *Jacob Droogbrood*, rentende twee pCt.;

2°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal vijftien-honderd-zes-en-dertig guldens, in dato 16 augustus 1751, gesproten uit de loterij van dat jaar, n°. 561, f°. 8, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt.;

3°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal twaalf-honderd-zes-en-zestig guldens, in dato 16 augustus 1751, gesproten uit de loterij van dat jaar, n°. 560, f°. 8, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt.;

4°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal eenduizend guldens, n°. 231, ten name van *Tobias Boas*, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852;

5°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal driehonderd guldens, n°. 794, ten name van *N. N.*, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852;

6°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal vier-honderd-vijftig guldens, n°. 1239, ten name van toonder, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852;

7°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal honderd guldens, n°. 1508, ten name van *D. D.*, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852;

8°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal honderd guldens, n°. 1555, ten name van *A. C. B.*, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852;

9°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal honderd-vijftig guldens, n°. 1647, in blanco, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852;

10°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal honderd-vijftig guldens, n°. 1721, ten name van *N. N.*, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852;

11°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal zes honderd guldens, n°. 2135, ten name van *C. M. B. P.*, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852;

12°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal duizend guldens, n°. 2852, ten name van *M. J. V.*, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852;

13°. Eene zeeuwsche prijs-obligatie, groot in kapitaal duizend guldens, n°. 2853, ten name van *M. J. V.*, in dato 1 julij 1763, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., gesproten uit de negotiatie in dato 28 mei 1763, n°. 2852.

Van wege den rekwestmeester, directeur van het grootboek der publieke schuld van Holland, wordt, bij deze, ten einde een ieder zich voor schade zal kunnen wachten, geadverteerd, dat door denzelve is afgegeven een declaratoir, om te strekken in plaatse van een in het ongereede geraakte dublicaat-obligatie, groot *vier-honderd-guldens*, rentende $2\frac{1}{2}$ pCt., staande ten laste van het voormalig gewest Zeeland, uitgegeven door de voormalige heeren staten van het voornoemd gewest, in dato 1sten julij 1777, onder het numero 1862.

AAN HET BUREAU VAN DEN COURIER *te Amsterdam.*